

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3428/2022. (X. 21.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Pécsi Törvényszék 7.K.701.003/2021/12. számú ítélete alaptörvény-ellenessége megállapítása és megsemmisítése iránti alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Litresits András ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján a Pécsi Törvényszék 7.K.701.003/2021/12. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt alkotmányjogi panaszt terjesztett elő.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzményei és az indítványban foglaltak az alábbiak szerint összegezhetők.
  - [3] 2.1. Az egyéni vállalkozó indítványozóval szemben a rendőrség 2021. január 28-án kelt határozatával, sommás eljárás keretében 400 000 Ft bírságot szabott ki, mert megsértette a veszélyhelyzet idején alkalmazandó védelmi intézkedések második üteméről szóló 484/2020. (XI. 10.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 13. §-ában foglalt rendelkezéseket. A határozat szerint az indítványozó üzemeltetőként olyan személyek számára tette lehetővé a fitneszterem látogatását, akik nem tartoznak az R. által előírt korlátozások alól mentesített személyi körbe, mert nem minősültek versenyszerűen sportolónak.
  - [4] Az indítványozó a közigazgatási határozat ellen keresetet terjesztett elő, arra hivatkozva, hogy az R. hatályos preambulumban kifejezetten nevesített személyi edzői szolgáltatást a szokott rendben végezhetette a kijárási tilalom szabályai mellett. Hivatkozott arra is, hogy a szóban forgó ingatlan nem fitneszteremként funkcionál, ott kereskedelmi tevékenységet nem folytatott, kizárólag az általa egyéni vállalkozóként végzett személyi edzések helyszínéül szolgált.
  - [5] A Pécsi Törvényszék 2022. január 13-án kelt, 7.K.701.003/2021/12. számú ítéletével a keresetet elutasította. A bíróság megállapította, hogy a felperes fitneszteremként üzemeltette az ingatlant, ahol versenyengedéllyel nem rendelkező sportolók személyi edzése tiltott volt, így ilyen szolgáltatást az indítványozó sem nyújthatott a versenyszerűen sportolónak nem minősülő vendégeknek. A törvényszék vizsgálta és értelmezte mind az R., indítványozó által felhívott preambulumban, mind a határozat alapjául szolgáló 12. § (1) bekezdés c) pontjában, a 12. § (4) bekezdésében és a 13. §-ban foglaltakat. Értelmezése szerint az érintett időszakban az R. alapján az edzőtermek kizárólag a versenyszerűen sportoló személyek számára voltak látogathatók, a személyi edzők kizárólag ilyen személyek számára nyújthatták jogszerűen a szolgáltatásukat fitneszteremben vagy edzőteremben, egyébként más módon, más helyszínen, a kijárási korlátozásokat betartva volt csak lehetőség személyi edzés szolgáltatás nyújtására. Miután a rendőri intézkedés alá vont személyek az intézkedés időpontjában nem minősültek versenyszerűen sportolónak, számukra az edzőterem látogatása tiltott volt. Az R. 13. § alapján a 12. § szerinti védelmi intézkedés betartásáról az indítványozónak mint üzemeltetőnek kellett gondoskodni, vele szemben jogszerűen került sor bírság kiszabására.
  - [6] 2.2. Az indítványozó az Alaptörvény T) cikk (2) bekezdése, XXVIII. cikk (1) bekezdése, és 28. cikke sérelmét állítva terjesztett elő alkotmányjogi panaszt a törvényszék döntésével szemben.
  - [7] Álláspontja szerint a bíróság tévesen értelmezte, és jogsértő módon figyelmen kívül hagyta az R. preambulumban, ezért iratellenes és okszerűtlen következtetésre jutott. A preambulumban ugyanis tartalmazza, hogy az R.-ben nem említett szolgáltatók és szolgáltatások (például: fodrász, masszőr, személyi edző) a szokott rendben működhetnek a kijárási tilalom szabályai mellett. Állítása szerint az ingatlan, ahol tevékenységét folytatja nem

edzőteremként, fitneszteremként funkcionál, s ott ő személyi edzőként edzéseket tart. Érvéle szerint a bíróság nem tett eleget indokolási kötelezettségének, és így döntése összességében a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát sérti.

- [8] 3. Az Abtv. 56. § (1)–(2) bekezdései alapján az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a befogadhatóság törvényi feltételeinek.
- [9] 3.1. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó meghatalmazással eljáró jogi képviselője az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint megállapított határidőn belül nyújtotta be, és az indítványozó jogorvoslati lehetőségét kimerítette.
- [10] Az indítványozó – mint az alapügy felperese – jogosultnak és érintettnek is tekinthető, az Abtv. 27. § (1) bekezdésére alapított alkotmányjogi panaszt saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő. Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megállapító törvényi rendelkezést, a vizsgálandó bírósági döntést, valamint kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírósági döntés alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt. Az indítványozó megjelölte az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit, azokhoz indokolást fűzött.
- [11] Az Alkotmánybíróság ugyanakkor jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja értelmében alkotmányjogi panasz csak az Alaptörvényben biztosított jog sérelmére alapítható. Az indítvány e feltételnek csak részben tesz eleget, ugyanis az Alaptörvény T) cikk (2) bekezdése és a 28. cikke az indítványozó számára közvetlen, az Alaptörvényből származó jogosultságot nem biztosít {lásd például: 3346/2020. (VIII. 5.) AB végzés, Indokolás [13]}.
- [12] A fentiek miatt az alkotmányjogi panasz csak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésére alapított részre felel meg az indítványok határozottságával kapcsolatos valamennyi feltételnek.
- [13] 4. Az Abtv. 29. §-a alapján az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz akkor fogadható be, ha a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét támasztja alá vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {pl. 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [14] 4.1. Az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való sérelmét arra hivatkozással állítja, hogy a bíróság önkényes és szűkítő jogértelmezéssel hozta meg döntését. Indokolás nélkül figyelmen kívül hagyta az indítványozó érveit az R. preambuluma szerinte helyes értelmezésével kapcsolatban, *contra legem* terjesztette ki az R.-ben előírt korlátozást a személyi edzőkre.
- [15] 4.2. Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is hangsúlyozza állandó gyakorlatát: „Az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére van hatásköre, ebbe azonban a bizonyítékok bírói mérlegelésének és a bírósági eljárás teljes egészének felülbírálata nem tartozik bele” {lásd: 3351/2012. (XII. 5.) AB végzés, Indokolás [7]}. A tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást fogalmazza meg, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint az indokolási kötelezettség azt az elvárást támasztja a bírósággal szemben, hogy a döntés indokolásának az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie és nem minden egyes részletre {3159/2018. (V. 16.) AB határozat, Indokolás [31]}.
- [16] Az Alkotmánybíróság a jogerős ítélet indokolását értékelve arra a következtetésre jutott, hogy a törvényszék az indítvány által támadott döntését kellően megindokolta. Kitért a preambuluma összefüggésben megfogalmazott érvekre, s arra is, hogy milyen bizonyítékok alapján jutott arra a következtetésre, hogy az indítványozó edző- és fitnesztermet működtetett. Értékelte a döntés azon érveket is, amelyeket az indítványozó a személyi edzői tevékenységével kapcsolatban adott elő. Megjelölte, hogy döntését mely jogszabályi rendelkezésekre alapította és minden releváns körülményre kiterjedő indokolással támasztotta alá, hogy az indítványozó kereseti kérelmét miért utasította el.

- [17] Összességében megállapítható, hogy a panasz nem alkotmányossági, hanem törvényességi kérdéseket fogalmaz meg, a bíróság jogértelmezését, jogalkalmazását vonja kritika alá, és a támadott határozatban foglalt döntést magát, illetve annak hátrányos voltát tekinti alapjogi sérelemnek, a döntés Alkotmánybíróság általi megváltoztatása érdekében {vö. pl. 3119/2015. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [18] 5. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítvány nem tartalmaz olyan indokot, ami alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vetne fel, vagy a bírói döntés érdemére kiható alaptörvény-ellenesség kételyét támasztaná alá, ezért az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdéseire azt visszautasította.

Budapest, 2022. október 4.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Imre
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Miklós s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1027/2022.

